

tror vi også er noget af det, der bliver løst på regeringskonferencen.

Traktaten skal, sådan som regeringen også lægger op til og arbejder for, indeholde et generelt princip om åbenhed. Det må være indlysende, at et demokratisk samarbejde mellem demokratiske lande må præcisere, at der skal være åbenhed i samarbejdet.

Det betyder så også, som udenrigsministeren har været inde på, at de hemmelige erklæringer i forbindelse med lovgivning skal afskaffes. Det er en uskik, at man vedtager lovgivning i Rådet og samtidig har en fortolkning af lovgivningen, som ikke er til rådighed for offentligheden. Det er noget, der bør og skal afskaffes.

Vi er også tilhængere af, at vi får en obligatorisk offentliggørelse af alle forslag og vedtagne retsakter inden for de retlige og indre anliggender, og her ser vi specielt det problem, der i øjeblikket er, nemlig at der ikke rigtig er nogen, hvad kan man sige, demokratisk institution, der har indflydelse på selve det samarbejde, der foregår på mellemstatsligt niveau. Her er det nødvendigt på regeringskonferencen at finde en model, der gør, at de nationale parlamenter kan komme til at spille en rolle.

Vi ser gerne, at COSAC kunne komme til at spille en rolle, samtidig med at vi hæver pegefingeren om, at vi ikke skal bygge nogen nye institutioner op. Det er vi ikke tilhængere af. Men det samarbejde, vi har set imellem de nationale parlamenter i COSAC, har været positivt, og her må vi så prøve at se, om vi kan finde den model, der skal til, for at man specielt omkring søjle 3 kan komme til at spille en rolle. Vi er sikre på, at dér, hvor vi virkelig kan konstatere, at der er et demokratisk underskud, får vi løst det.

Det sidste, jeg skal sige, er om offentlighedens adgang til forskellige materialer, der ligger i EU-institutionerne. Vi må også sikre os på regeringskonferencen, at det problem løses, idet det bør skrives ind i Traktaten, at man har offentlig adgang til forskellige materialer, der ligger i de enkelte EU-institutioner.

Alt i alt støtter vi den linje, regeringen følger på regeringskonferencen. Vi synes faktisk, at man allerede er kommet langt. Vi synes, at det bevæger sig i den rigtige retning. I stedet for at det er Europa-Parlamentet, der skulle dække det demokratiske underskud, får vi nu en balance, hvor de nationale parlamenter kan komme til at spille en større rolle, og hvor Europa-Parlamentet kan få de nødvendige beføjelser

til at sikre, at de kan kontrollere Europa-Kommissionen, for her er netop et område, hvor de nationale parlamenter ikke kan løse problemet, men hvor der skal en demokratisk valgt EU-institution til at løse det.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vi kan stemme for den dagsorden, der er foreslået. Vi synes, det er en fornuftig dagsorden. Den bekræfter det arbejde, der er i gang, og forhåbentlig når vi så også målene på regeringskonferencen her i løbet af 1997.

Elisabeth Arnold (RV):

Man skal selvfølgelig altid læse en forespørgselstekst grundigt, inden man udarbejder sin ordførertale, og jeg vil da også gerne komplimentere SF, fordi de har taget fat på tre konkrete emner i forbindelse med debatten om EU's demokratiske underskud: mere åbenhed, bedre offentlighedsregler og øget indflydelse til de nationale parlamenter. Det er tre kontante opgaver, man kan tage fat på.

Det bekræfter mig i en antagelse om, at SF går efter konkrete resultater. SF går efter fremskridt i EU-samarbejdet, så man bagefter kan sige til vælgerne: Vi arbejder for mere åbenhed, vi arbejder for bedre offentlighedsregler, vi arbejder for mere indflydelse til de nationale parlamenter. Se her, det er lykkedes os, støt dette fremskridt.

Det er helt oplagt, at visse andre partier herinde, især hr. Keld Albrechtsens og hr. Kristian Thulesen Dahls, ikke arbejder efter at få resultater, men arbejder efter at sabotere de resultater, der opnås, og efter at latterliggøre de initiativer, der tages til at nå disse resultater.

Hvis jeg endelig skal kritisere noget ved SF's forespørgsel, er det, at man hopper med på den almindelige populistiske bølge, der siger, at et demokratisk underskud er noget skidt, og vi har et demokratisk underskud, uden at man gør sig klart, hvad et demokratisk underskud er. Demokrati er et plusord. Alle danskere går ind for demokrati, og vi kan ikke få nok af det. Underskud er noget skidt, og hvis der er underskud i demokratiet, så er det forfærdeligt. Men vi gør os ikke klart, hvad det egentlig er, der udgør dette demokratiske underskud.

Vi kender alle sammen vores demokratiske funktioner i Danmark, som de fungerer. Hvis man vil have nedlagt en kommuneskole i en kommune, er det i kommunalbestyrelsen, der bliver stemt om det. Hvis man som borger er uenig i den beslutning, kan man brokke sig, og